

توسط افراد کمک کند و هزینه‌های معاملاتی برداشت و تبدیل را کاهش دهد و یا با کوتاه کردن زمان معامله که بخشی از هزینه معاملات در نظر گرفته می‌شود، این هزینه‌ها را کاهش دهد (Fujiki and Tanaka, 2010, PP 11). به طور کلی با تغییر روش و ابزار پرداخت از روش کاغذی و نقدی به سمت الکترونیکی می‌توان هزینه‌های تبدیل پول به سپرده‌های سودآور را کاهش داد (Isibor and et al. 2018, PP 538) و در نتیجه افراد برای اقتصادی‌تر کردن تراز نقدینگی خود، بیشتر ترجیح می‌دهند به جای نگهداری پول نقد، اقدام به نگهداری سپرده نزد بانک‌ها کنند و از این طریق نیز درآمدی داشته باشند، پس به طور کلی توسعه ابزار پرداخت الکترونیکی و استفاده از آن‌ها بر تقاضای پول تأثیر خواهد داشت (Lippi and Secchi, 2009, PP 227-225). همچنین بانکداری الکترونیکی ممکن است سهم اسکناس و مسکوک و سپرده دیداری در تقاضای پول را نیز تغییر دهد و باعث جابه‌جایی منابع بین این دو بخش شود (دشتبانی، ۱۳۹۸، صص ۱۵۵). پس به طور کلی از مباحث فوق نتیجه گرفته می‌شود که در قالب نظریه تقاضای پول بامول -توین بانکداری الکترونیکی می‌تواند هر یک از اجزای تقاضای پول که شامل حجم سکه و اسکناس در دست مردم و سپرده‌های دیداری است را تحت تأثیر قرار دهد. حال این تغییرات از دو کانال حجم نقدینگی و تسهیلات اعطایی می‌تواند سایر متغیرهای اقتصاد را تحت تأثیر قرار دهند که در ادامه بحث هر یک از این کانال‌ها شرح داده شده است.

۱-۲. کانال اول حجم نقدینگی

بر اساس نظریات موجود در زمینه نقدینگی، معادله حجم نقدینگی را می‌توان به صورت $M = \frac{1+c}{e+c+r} H$ تعریف کرد، در بخش ضریب فزاینده c نسبت سکه و اسکناس به سپرده‌های بانکی و e نسبت ذخایر اضافی به سپرده‌ها و r نسبت ذخایر قانونی به سپرده‌ها است (Mishkin, 2010, PP 350-365). با توجه به مطالب بیان شده در بخش قبل و همچنین نتایج مطالعات تجربی انجام شده در این زمینه مشخص شد که بانکداری الکترونیکی می‌تواند حجم سکه و اسکناس و سپرده‌های بانکی را